

Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint:

Germans, el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit. Ara bé, el cos no consta d'un sol membre, sinó de molts.

[Si el peu deia: «Com que no soc mà, no soc del cos», no per això ja no seria del cos. Si l'orella deia: «Com que no soc ull, no soc del cos», no per això ja no seria del cos. Si tot el cos fos ull, ¿com podria escoltar? Si tot el cos fos orella, ¿com podria olorar? De fet, però, Déu ha distribuït en el cos cadascun dels membres com li sembla. Si tots els membres es reduïssin a un de sol, ¿on seria el cos? Per això els membres són molts, però el cos és un de sol. L'ull no pot dir a la mà: «No em fas cap falta». Ni tampoc el cap als peus: «No em feu cap falta». Ben al contrari: els membres del cos que semblen més delicats són els més indispensables, els que ens semblen menys nobles, els cobrim amb més honor, els que ens semblen menys decents, els tractem amb una decència que no necessiten els qui ja són

decents. Déu ha disposat el cos de tal manera que dona més honor als membres que més en necessiten, perquè no hi hagi desacord en el cos, sinó que tots els membres tinguin la mateixa sol·licitud els uns pels altres. Per això, quan un membre sofreix, sofreixen amb ell tots els altres, i quan un membre és elogiat, tots els altres s'alegren amb ell.]

Doncs bé, vosaltres sou el cos de Crist i cadascun formeu els seus membres.

[Dins l'Església, Déu ha posat en primer lloc apòstols, en segon lloc profetes, en tercer lloc mestres, després els qui tenen poder d'obrar miracles, després els qui tenen la gràcia de donar la salut als malalts, d'ajudar els altres, de guiar-los, de parlar llenguatges misteriosos. No tothom ha de ser apòstol o profeta o mestre. No tothom ha d'obrar miracles, ha de tenir la gràcia de donar la salut als malalts, ha de ser capaç de parlar llenguatges misteriosos o ha de ser capaç d'interpretar-los.]